

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: **A főváros pénzügyei**

Forrás: **Világ**

B.n.

(Hely)

1920. V. 23

(Idő)

(Köf. v. füz.)

Osztályozás

Tárgy

389.5

Hely

Idő

"1920"

Személy

Központ XX cs. 23 sz.

A főváros pénzügyei

Adóemelések — Nyolcvan százalékra akarják emelni a községi pótdadót és háromszorosára a vízdíjat — A tízmillió dolláros kölcsön

A városházán szorgalmasan dolgoznak a költségvetés összeállításán. Nagyon megnehezíti a munkát, hogy az anyagárak és a munkabérek szinte napról napra drágulnak és csak hozzávetőleges kalkulációt lehet készíteni arról, hogy milyen bevételekre számíthat a főváros háztartása. Ma az a helyzet, hogy a főváros háztartásának hónaponta átlag huszmillió koronás olyan deficitje van, amelyet rendes bevételekből fedezni nem lehet. Ezek a deficitek egy esztendőben 240—250 millió koronára rugnak, amelyeket a városházán azokból az összegekből akarnak fedezni, amelyekkel az állam tartozik a fővárosnak. Háborús kiadások címen körülbelül 170 milliót, kórházi ápolási követelések címén pedig körülbelül 130 milliót kér és vár a főváros az államtól. Hogy ezekből a hatalmas összegekből mennyit fog az állam megtéríteni, az a jövő és a kormány titka. Egyelőre kórházi ápolási díjak fejében hatvankilencmillió korona átutalását ígerte meg a pénzügyminiszter és ebből az összegből huszonötmillió koronát már át is utalt a fővárosnak.

Hogy miképpen fest a főváros pénzügyi jö-

vője, azt ma lehetetlen megrajzolni. Annál kevésbé, mert a főváros háztartásának konszolidálására irányuló törekvések szorosan összefüggnek az állam pénzügyi helyzetének konszolidációjával. Ma az a helyzet, hogy a főváros tulajdonképpen kölcsönökből és abból él, amit számára az állam különböző címenek kiutal. Egyidejűleg a városházán ugy akarnak segíteni az akutlává vált pillanatnyi pénzzavarokon, hogy a régi adók kulcsát emelik, mert új adók kreálására a pénzügyminiszter nem ad engedelmet, lévén az államnak magának is szüksége minden új adóterfőre és adóforrásra. Mint ismeretes, a főváros annakidején arra kérte a kormányt, hogy engedje át a fővárosnak az állami házadóbevételét és engedje meg, hogy a városadót községi pótlékkal megróhassa. Azonban a főváros ilyen irányú törekvései sikertelenek maradtak. Így aztán a városházán nem tehetnek mást, mint hogy a régi adókat emeltetik. Így például a negyvenöt százalékos községi pótdadót a háromszorosára akarják emelni. Egyébként remény van rá, hogy a nagy állami adóemelések következtében jelentékenyen megnő a fővárosi pótdadó bevétele is. Jelentékeny bevételre számítanak a városházán a közlekedési adóból: az Egyesített Villamos Városi Vasút igazgatósága ugyanis már bejelentette, hogy a felemelt tarifából az 1920-ik esztendőre hajlandó megfizetni a közlekedési adót, ami hónaponta körülbelül másfélmillió korona bevételre jelent. Sajnos, az 1919. esztendőre a vállalat nem akart közlekedési adót fizetni, ami tizenötmillió koronányi veszteséget jelent a főváros háztar-

Székesfővárosi házinyomda 1916.

tására nézve. Ismeretes, hogy a kétszázmillió koronás kötvénykölcsön sem járt azzal az eredménnyel, amelyet reméltek tőle. A kétszázmillióból mindössze csak 130 milliót jegyzett a főváros publikuma. Mivel azonban ebből is vissza kellett fizetni hatvanmillió korona váltókölcsönt, ennél fogva a főváros háztartásának mindössze effektív ötvenkilencmillió korona jutott. A még el nem helyezett hetvenmillióra Budapest nagy pénzintézetei június harmincadikáig opciót ajánlottak, azonban azóta annyira megváltoztak a pénzpiac viszonyai, hogy a nagy pénzintézetek nem mutatnak hajlandóságot a hetvenmillió korona névértékű kötvények átvételére.

Mint érdekességet meg kell említenünk, hogy a polgármesterhez egyre-másra érkeznek külföldi kölcsönajánlatok, azonban ezek a kölcsönajánlatok nem elég komolyak arra, hogy a főváros realitázzalhatná őket. Így egy amerikai bankár tett ajánlatot a városnak, hogy hajlandó lenne tízmillió dollár kölcsönt adni, hat percentes kamatozás mellett a fővárosnak, ha a főváros belemerne abba, hogy a kölcsön nagyobb részét ne készpénzben, hanem árukban (textiláru, ruházati cikkek, félgyártmányok stb.) adja. A főváros vezetői tárgyaltak is ezzel a bankárral, a tárgyalások azonban nem vezettek eredményre. Ha a főváros elfogadta volna ezt az ajánlatot, akkor egy körülbelül két és félmilliárd koronás terhet vállalt volna magára és ennek fejében olyan amerikai árucikkeket kapott volna Budapest, amelyeket a lehetetlen kurzusviszonyok okozta drágaság miatt a budapesti piacon nem lehetett volna elhelyezni.